

Olga Cercós

«Portaria dels anys 60 l'esperit reivindicatiu, avui la gent s'ha tornat més conformista»

A la sala Petita del TNC es pot veure fins diumenge –i des de fa dues setmanes– «No parlis amb estranys», de la figuerenca Helena Tornero. L'obra és un seguit d'històries intergeneracionals amb el franquisme sempre present. La gironina Olga Cercós és una de les protagonistes

P Parla sovint amb estranys?

R Sí, bastant sovint, perquè m'agrada el risc. Si una persona rara em diu alguna cosa, normalment responc. Sempre es poden aprendre coses

P I dormir amb estranys què?

R No, això no ho faig (riallada).

P Què ha descobert que no sabés del franquisme amb aquesta obra?

R Ni a l'escola ni a la universitat em van explicar res de la Guerra Civil, malgrat que el tema era als llibres. Només en sabia el que m'havien explicat a casa, així que per l'obra m'he hagut de documentar. No sabia, per exemple, que hi havia a Espanya 400 camps de concentració.

P És casual que aquest tema no es tracti gaire en l'ensenyament?

R Gens casual, és exprés. El rentat de cervell –mitjançant purgues als mestres no afins al règim– que es va fer en tot l'ensenyament després de la guerra encara l'estem patint. Es parla de Guerra Civil però no ho va ser.

P Què va ser?

R Es pot parlar d'un genocidi.

P Què l'ha colpit de l'obra?

ACTRIU

«En alguns aspectes no hem canviat gaire, com a l'hora de reprimir manifestacions»

▶ Olga Cercós considera que no és gens casual que a penes es toqui la guerra civil en l'ensenyament

ENTREVISTA DE
Albert Soler

GIRONA

R Les experiències de la gent que va ser a la presó, especialment de les dones, són colpidores. I també les de la gent que anaven a executar. Així mateix, les denúncies d'uns a altres van ser una salvatjada.

P Llegia fa poc que la història no l'escriuen només el vencedors sinó també els vençuts amb les excuses que es donen a si mateixos.

R Una reflexió interessant, perquè en fer l'obra també ens plantejem quina visió estem donant als espectadors, si la dels vencedors o la dels vençuts. Tanmateix, és impressionant veure com s'emocionen els espectadors, això ho notem.

P Sé que ha hagut d'aprendre a ballar com als anys 60.

R M'hauria agradat viure als 60! Estèticament és una època que m'encanta. Llàstima que no em poso mai faldilla, duc sempre pantalons. Ara bé: guateques? Per què no?

P Què portaria dels 60 cap aquí?

R L'esperit reivindicatiu. Avui en dia molta gent s'ha tornat més conformista. I això que en alguns aspectes no hem canviat gaire, com a l'hora de reprimir policialment les manifestacions.

P Dona, que ara els que peguen no van de gris sinó de blau.

R I sembla ser l'únic canvi.